

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.406/2022/22.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2023. január 11. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt vádlott1 ellen indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2022. március 30. napján kihirdetett 2.B.471/2021/36. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönre enyhíti.

A forgalmi engedély (KBR szám: szám) lefoglalását megszünteti, azt a Külügyminisztérium Konzuli Főosztálya útján az okmányt kiállító hatóság részére megküldi.

Az elsőfokú eljárásban felmerült összesen 3.889.125,- (hárommillió-nyolcszáznyolcvankilencezer-százhuszonöt) forint büntügyi költségből a vádlott 3.111.184,- (hárommillió-száztizenegyezer-száznyolcvannégy) forint büntügyi költséget köteles megfizetni, 777.941,- (hétszázhetvenhétezer-kilencszáznegyvenegy) forint büntügyi költséget az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a bűnjelként bevételezett 2 db fémlap KBR száma: szám2

A vádlott által 2022. március 30. napjától 2023. január 11. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

Megállapítja, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a bv intézet neve.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 6.000,- (hatezer) forint büntügyi költség megfizetésére az államnak a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

A másodfokú eljárásban felmerült további 132.863,- (százharminckettőezer-nyolcszázhatvanhárom) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 vádlott bűnösségét a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 178. § (1) bekezdés 5. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntetében állapította meg. Ezért 7 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év Magyarország területéről való kiutasításra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről és a büntügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor.

[3] Az ügyészség fellebbezése a vádlott terhére, a váddal egyező tényállás és jogi minősítés megállapítására, a bűncselekménynek a Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetnének minősítésére, az indokolás pontosítására, valamint hosszabb tartamú szabadságvesztés és hosszabb tartamú kiutasítás kiszabására irányult. Sérelmezte azt is, hogy a törvényszék a vádlott első, gyanúsítottai vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből.

[4] A vádlott és védője egyezően rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés és rövidebb tartamú kiutasítás kiszabása érdekében fellebbezett. A védő jogorvoslata enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására is irányult. Indokolása szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés nem igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az enyhítő körülményekhez. Az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe azt, hogy a bizonyítási eljárás eredményeként a vádlott bűnösségét enyhébb tárgyi súlyú bűncselekményben állapította meg, mint amit a vádirat tartalmazott. A már számba vett enyhítő körülmények mellett a vádlotti cselekvőség „egyszeri megtévelyedésnek tekinthető”, a kábítószer nem került a forgalomba, ezáltal az elkövető nem tekinthető társadalomra veszélyesnek. Egyebekben a védő fenntartotta az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására irányuló fellebbezését is.

[5] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.23/2022/18. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést azzal a módosítással tartotta fenn, hogy a bizonyíték kirekesztésének tényére történő hivatkozást, valamint a tényállás kiegészítésére és a cselekmény eltérő minősítésére vonatkozó részeit mellőzte. Indítványozta, hogy az ily módon kizárólag a büntetés súlyosítására irányuló ügyészségi fellebbezést az ítéltábla a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján

tekintse bejelentettnek, és az ügyet a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a korlátozott felülbírálat szabályai szerint bírálja felül. Indítványozta az elsőfokú ítélet [63] bekezdését illetően a jogi indokolás helyesbítését, a bűncselekmény minősítése körében a jogszabályi hivatkozás kiegészítését. Részletesen kifejtett indokai alapján alaptalannak tartotta a védőnek az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására irányuló fellebbezését. Észrevételezte, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bűncselekmény elkövetéséhez használt személygépkocsi montenegrói forgalmi engedélyét is elkobozta, ezért a büntetések súlyosítása mellett a forgalmi engedély lefoglalásának megszüntetését és annak a kiállító hatóság részére történő megküldését is indítványozta.

[6] Az ítéltábla az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására irányuló fellebbezést, illetve az ügyészségnek a forgalmi engedélyre vonatkozó rendelkezés megváltoztatására irányuló fellebbezését ítélte alaposnak.

[7] Egyetértett a főügyészség azon indítványával is, miszerint a fellebbezés irányának módosítására tekintettel az elsőfokú ítélet korlátozott felülbírálatának van helye.

[8] A Be. 584. § (3) bekezdés a) és b) pontja alapján a fellebbező a Be. 583. § (2) bekezdés szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett cselekményre, illetve az 583. § (3) bekezdése szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre a későbbiekben nem terjesztheti ki. Ezzel ellentétes rendelkezést azonban a büntetőeljárás törvény nem tartalmaz, vagyis nem zárja ki a fellebbező azon jogát, hogy utóbb a fellebbezésének irányát szűkítse.

[9] Ezért az ítéltábla a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Be. 598. § (2) és (4) bekezdése alapján tartott tanácsülésen, a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül.

[10] A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) és (5a) bekezdése alapján kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint azon eljárási szabályok megtartásának a vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a 607. § (1), illetve a 608. § (1) bekezdése, vagy a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[11] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján a korlátozott felülbírálat kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezésekre is.

[12] Az ítéltábla e vonatkozásban azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat megtartva folytatta le és nem valósított meg olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet előbb írt okok miatti hatályon kívül helyezését eredményezné.

[13] A másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[14] Az ily módon irányadónak tekintett tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a bűncselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

[15] A bűncselekmény minősítése körében azonban jogszabályi hivatkozása kiegészítésre szorult (elsőfokú ítélet [35] bekezdése).

[16] Ezért azt az ítéltábla kiegészítette azzal, hogy a kannabisz az elkövetéskor hatályos Btk. 459. § (1) bekezdés 18. a) pontja alapján az 1988. évi 17. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egységes Kábítószer Egyezmény módosításáról és kiegészítéséről

szóló, Genfben, 1972. március 25-én kelt Jegyzőkönyvvvel módosított és kiegészített, az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New York-ban, 1961. március 30. napján kelt Egységes Kábítószer Egyezmény mellékletének I. Jegyzékében meghatározott kábítószer, a delta-9-THC a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. b) pontja alapján az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február 21. napján aláírt egyezmény mellékletének II. Jegyzékében meghatározott veszélyes pszichotróp anyag.

[17] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a vádlotti cselekvőség minősítését nem befolyásolta a Btk. előbbi rendelkezését érintő, 2023. január 1. napján hatályba lépett módosítása. A kannabisz és a delta-9-THC továbbra is kábítószer. Ezért a másodfokú bíróság a Btk. 2. § (1) bekezdése szerinti főszabálynak megfelelően a vádlott cselekményét az elkövetéskor hatályos Btk. alapján bírálta el.

[18] A lefoglalt anyag totál-THC tartalma a vádlottra kedvezőbb értékkel számolva (3438-253=) 3185 gramm, ami a különösen jelentős mennyiség alsó határának – az elsőfokú bíróság minősítését nem érintően – 2,65-szerese.

[19] Az ügyészség észrevételének megfelelően helyesbítésre szorult az elsőfokú ítélet jogi indokolásának [63] bekezdése. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a kábítószer birtoklásának büntette eshetőleges szándékkal nem követhető el. A Btk. 178. §-a szerinti bűncselekmény nem célzatos, ezért az mind eshetőleges, mind egyenes szándékkal elkövethető. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a bűncselekmény megállapításához elegendő, ha az elkövető tudata átfogja annak a lehetőségét, hogy az általa szállított anyag illegális, az akár kábítószer is lehet, de nem kell tisztában (tudatában) lennie azzal, hogy milyen fajtájú, illetve mekkora mennyiségű kábítószerrel szállít.

[20] A konkrét ügyben az irányadó tényállás alapján a vádlott tudta, hogy kábítószer szállításával bízták meg, azzal azonban nem volt tisztában, mekkora mennyiségű kábítószer van a személygépkocsiban elrejtve. Ezért arra az egyenes szándéka terjedt ki, hogy a kábítószer Magyarországra területére hozza, ugyanakkor a behozott kábítószer mennyiségére vonatkozóan csak az eshetőleges szándéka állapítható meg.

[21] A bűnösségi körülményeket az ítéltábla kiegészítette azzal, hogy a vádlott külföldi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem beszéli és büntetését hazájától távol kell letöltenie.

[22] Az enyhítő körülmények ily módon történt kiegészítése mellett is arányos az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartama. Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az irányadó öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztésre tekintettel a büntetési tétel középértéke tíz év, amiktől a vádlott javára eltért. A szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítése a büntetési célokat veszélyeztetné.

[23] Ugyanakkor a büntetések lényeges súlyosítását sem tartotta indokoltnak a másodfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság által már számba vett, és az ítéltábla által kiegészített enyhítő körülményekkel szemben súlyosító körülményként csak a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága értékelhető. Ezért a büntetés kiszabása körében az enyhítő körülmények száma és nyomatéka van túlsúlyban. Itt jegyzi meg az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet [64] bekezdésében írtakkal szemben a kábítószer mennyisége azért nem tekinthető súlyosító körülménynek, mert a jogalkotó a különösen jelentős mennyiség felső határát nem határozta meg.

[24] A Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb vagy eggyel szigorúbb végrehajtási fokozat határozható meg. Nem ütközik tehát a kétszeres értékelés tilalmába az, ha a bíróság a büntetés kiszabásánál értékelt enyhítő körülményeket a büntetés-

végrehajtási fokozat megállapításánál is figyelembe veszi. Különösen az ítéltábla általi kiegészítések tekintettel a másodfokú bíróság alaposnak ítélte a védő enyhébb végrehajtási fokozatra irányuló fellebbezését. Ezért azt a Btk. 37. § (3) bekezdés *a) pont ad) alpontja* szerinti fegyház fokozat helyett a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával a Btk. 37. § (2) bekezdés *a) pontja* szerinti börtön fokozatra enyhítette.

[25] Nem osztotta tehát e tekintetben az elsőfokú ítélet [70]-[71] bekezdésében, illetőleg az ügyészégi átiratban kifejtetteket. A szabadságvesztés végrehajtásának átadása csupán lehetőség, amelynek időszerű lefolytatására nincs garancia.

[26] A feltételes szabadságra bocsátásra és az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezések törvényesek azzal, hogy ez utóbbiból az ítéltábla mellőzte a Btk. 92. § (3) bekezdésére hivatkozást, mert annak alkalmazására jelen ügyben nem került sor.

[27] Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét és annak megosztását az elsőfokú bíróság pontatlanul állapította meg. Nem jegyezte be az elsőfokú iratok 35. sorszám alatti, a személygépkocsi tárolásával kapcsolatosan felmerült 316.992,- forint, valamint a kényszerintézkedés tárgyában hozott határozat másodfokú felülbírlata során a fordítással kapcsolatosan felmerült 21.004,- forintot a bűnügyi költségjegyzékbe. Az elsőfokú ítélet is tartalmazza, hogy a személygépkocsit a bíróság 2021. október 22. napján véglegessé vált határozatával elkobozta. Az ezt követően felmerült tárolási díj nem terhelhető a vádlottra. Mindezek figyelembevételével módosult az elsőfokú eljárásban a vádlottat terhelő, illetve az állam által viselendő bűnügyi költség összege a rendelkező részben írtak szerint.

[28] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a személygépkocsi forgalmi engedélyét is elkobozta. Annak lefoglalását az ítéltábla a Be. 320. § (1) bekezdés *a) pontja* alapján megszüntette és a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM Együttes rendelet 88. § (4) és (5) bekezdése alapján a Külügyminisztérium Konzuli Főosztálya útján az okmányt kiállító hatóság részére küldte meg.

[29] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a védőnek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának enyhítésére irányuló fellebbezését ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a két darab fém lap KBR számának helyesbítésével (tekintettel arra, hogy az elírást tartalmazott) helybenhagyta.

[30] A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ügydöntő határozat meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött időt is a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe.

[31] Tekintettel arra, hogy időközben a vádlott fogvatartásának helye megváltozott, az ítéltábla a Be. 561. § (2) bekezdés *b) pontja* alapján – figyelemmel a Be. 184. § (2) bekezdés *f) pontjára*, és 10. § (1) bekezdés 15. pontjára is – megállapította a vádlott tényleges tartózkodási helyét.

[32] A vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdés alapján kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére, míg a másodfokú eljárásban felmerült fordítással kapcsolatos költséget a Be. 576. § (1) bekezdés *b) pontja* alapján az állam viseli.

[33] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke

Dr. Cserháti Ágota s. k.
előadó bíró

Dr. Katona Dorottya s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.406/2022/22. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.471/2021/36. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2023. január 11.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke